

БИНКА ПЕЕВА
НАРЪЧНИК ЗА КАНДИДАТ-
МИНИСТЕРШИ

chitanka.info

Преди време започнах този текст, но не стигнах доникъде поради съществен обрат в личния ми живот. Да го напиша ме подкокоросаха едни приятели, на които сега го посвещавам — Жоро и Мария. Установих, че вече ми е забавно да го пиша. Дано е забавен и за четене.

* * *

Иречек казал, че има три вида българи: бивши министри, настоящи министри и бъдещи министри. А едно социологическо проучване от 2005 г., век след Иречек, засича, че 60 на сто от българите смятат, че стават за министри. По-прясно изследване не съм чела, може да са се умножили.

Няма да се изненадам, ако сме регистрирали световен рекорд по национално персонален оптимизъм и вяра в собствените възможности, но още нямаме сравнителни данни кой къде е даже за малката ни Европа. Само литературата ни дава известни насоки — няма начин сърбите да не са ни изпреварили.

Мисля си, ако 60 на сто от мъжете смятат, че стават за министри, значи процентът на дамите, готови (и способни!) да са министерши, сигурно клони към сто. Кое то ме задължава да предложа на българските жени от всички краища на малката ни, слава Богу, родина, от всички възрасти, всички класи, (полът е ясен), всички занятия, опит как да вземат участие в това „предприятие“. С други думи, възнамерявам да споделя с българките някои съображения как да се справят с (неизбежната) задача да станат министерши.

РАЗСЪЖДЕНИЯ С ЕЛЕМЕНТ НА ВИКТОРИНА

Първо, 60 на сто готови за министри българи. От време оно се знае, че българинът от всичко разбира. От футбол, строителство, архитектура, световна политика, управление... Най-вече от управление. Не, от политика! Все пак, от футбол... Абе този идиот, сакат, левак (и т.н.) кой го пусна на терена?! Не виждат ли тая ливада,

оня кретен, абе съдията в гъ.а, да го духа, що не си го..., абе така ли се рита, педе...т, и пр. Пускаш го въпросния критик (120-килограмов) на терена, и се радваш на резултата. Шоуто ще е пълно, освен ако този смешник не си докара инфаркт. Поколения след поколения ще се сменят (кой български писател е написал тази фраза? — въпрос без награда)^[1], а героят все ще е един и същ, многознайко, който едва си мести задника. Затлъстял от мързел и монотонен живот български мъжки задник.

Второ, защо сърбите да са ни изпреварили. Защото те ни бягат с Бранислав Нушич, с когото неизбежно ще ви занимава пак. Ние имаме Ст. Л. Костов (която от вас ми каже цялото му име, пчели... примерно червило)^[2] и „Големанов“ — голяма пиеса, гигантски образ. Те имат Бранислав Нушич и „Г-жа министершата“. Не правя директна класация — патриотка съм! — но ме е яд, че Ст. Л. Костов не е написал и тая пиеса! Да направи рондо, да хване опашката за рогата. Но... нищо, сърбите даже не са били на Балканите, когато тук сме имали държава (даже две — тест по история с малка награда, този път книга)^[3].

Трето, 100-те процента на дамите у нас, готови да са министерши. Ами това си е ясно. Женската половина на България е поталантлива, борбена, съобразителна, инициативна, жилава (е, стига толкова), и при това по-морална. Някога Екатерина Каравелова е била обявена (от мъж!) за „единствения мъж в България“ (чакам отговор по какъв повод се е случило — наградата е по-голяма от червило и по-малка от книга)^[4].

Четвърто, защо е неизбежно, че всяка българка има шанс да стане министерша — то следва от невероятния български политически живот — въртоп, смерч, днес си нула, утре си всичко, днес си велик — утре си нищо. Така просто ще си минем всички по реда. Особено в тая малка държава. Нема лошо! И без това всички сме роднини (цитат, не питам по кого, защото не се съмнявам, че знаете) при седем милиона

население, поне да не си завиждаме. Я да си представим, че сме 10, 50, 100 пъти повече народ! Щяхме ли изобщо да си говорим сега на тая тема? Нямахте. Така че: Бог да благослови малката ни държава и малкия ни народ!

Да изковем от минусите плюсове!
И сега по-сериозно.

Бегъл поглед към най-важния въпрос.

Да разгледаме все пак по-подробно шансовете на всяка от нас. На пръв поглед, щом 60 процента от мъжете са готови за министри, значи и 60 процента от жените трябва да имат готовност да станат министерши.

Няма как да очаквате, уважаеми дами, да ви се случи това, ако сте съпруга на скромен редник, който не носи в раницата си маршалски жезъл! Струва ми се, че много повече от 40 на сто от българките нямат шансове. Те, разбира се, могат да станат министърки, макар да не е съвсем същото.

Другото, което могат да направят, е да сменят съпруга. Точно така постъпи авторката преди... станаха 18 години. И макар че трябваше да чака едно десетилетие след тази смяна, търпението ѝ се увенча с успех. (Ясно е, струва ми се, че първият ми съпруг дори зам.-министър не бе ставал, Бог да го прости.)

Но внимавайте! Вашата кариера на министерша не може да се случи при неправилен избор. Припомням класическата фраза: „жени с минало и мъже с бъдеще“. За да има бъдеще, мъжът трябва да е наистина амбициозен, наистина да се увлича от партизански дела, наистина да успява да се пласира, трябва да е хитър, мобилен, речовит, комбинативен, комуникативен, упорит, трябва да е способен да управлява поне малкия си офис или бизнес, да проявява характер, да изглежда прилично, и ако в добавка е интелигентен — не се колебайте!

След време ще откриете, че всичко изброено, което сте смятали за качества, постепенно се е превърнало в недостатъци. Това означава само едно: той вече е напълно готов за министър.

НЯКОЛКО СЪВЕТА

- Ако сте фиксирали подобен обект, който ви изглежда обещаващ, и той отвръща на вниманието ви, най-важно е да не го уплашите. Не е необходимо още в началото да споделяте планове си за него, може да го отблъснете.

- С напредването на вашите отношения не пропускайте да го поощрявате да не намалява активностите си и не забравяйте във всеки подходящ случай със съдържан патос да изказвате искреното си възхищение от неговите необикновени качества. Той трябва да израства като се оглежда във възторжените ви очи — хем да не може без вас, хем да не се комплексира с времето. От комплексиран мъж трудно ще излезе министър.

- Не прибързвайте — дори ако ви се струва, че времето си минава напразно. С други думи, не го тикайте в гърба, не го пришпорвайте, от това нищо добро няма да излезе. Ако наистина сте избрали подходящия кандидат, той ще има инстинкт за подходящия момент.

- Когато този момент дойде, бъдете твърда. Той може и да се колебае, да се уплаши, вие нямате право на слабост! Категорично му заявете, *че няма по-достоеен от него и че кой ли не е бил министър, та той ли не може?!*

- Ако все пак подозирате, че сегашният ви съпруг има данни за министър и решите да не го сменяте — никога не го наричайте мърльо, мекотело, некадърник — не само пред хора, но и насаме.

СЦЕНАРИЙ ЗА ПЪРВИЯ МИНИСТЕРСКИ ДЕН

Спомняте ли си какво казал новоизбраният президент на жена си при първия им секс веднага след успеха на изборите? „Не бях се надявал да спя с Първата дама!“

Горе-долу така се чувства и вашият министър в деня на назначението си.

Адреналинът му се лее, лее. Той е проникнат от съзнание за собственото си величие, от законна гордост, от въодушевление за историческата си мисия и е просто щастлив.

А това качва и равнището на тестостерона, имайте предвид. Възползвайте се! Тъй че сутринта го изпратете да се закълне пред парламента, след като много съвестно сте го накиприли, изчеткали и непременно сте му лиснали вода! А след клетвата (ще я гледате по

Канала) веднага му изпратете любовен есемес. Ще трябва да сте си организирали деня така, че да се съобразите с неговото време — той ще дойде на любовната среща, но когато може, все пак вече е държавен човек.

Този секс ще ви хареса като никой друг!

НЯКОЛКО ПРЕДУПРЕЖДЕНИЯ ЗА ПО-НАТАТЪК

После ще започне вашето нерадостно (ако сте приличен човек), или бравурно (ако искате да властвате) съществуване на министерша. Вие си избирате кое, или по-скоро природата ви си го избира. Мен ме избра първото, затова мога да говоря само за него. Познавам и от другата боя, но не съм компетентна да разказвам за нея.

И така — той ще става все по-зает. Държавните и партийните дела ще го ангажират все повече. Не унивайте! В началото все още няма любовница!

По-нататък ще има със сигурност, и тя ще е двайсетина години по-млада от вас, така че няма да сте ѝ конкуренция.

Засега имате по-тежки грижи — как да отбиете лавината от телефонни обаждания от далечни роднини, от още по-далечни познати, които даже не помните по физиономия. Те са открили вашия номер по неведоми пътища и ще ви звънят до подлудяване — искат службичка, местенце някъде...

По време на тоя етап отидох в антиквариата на пл. „Славейков“ и поисках да ми намерят „Г-жа Министершата“. Оказа се, че могат да ми доставят само двутомника на Бранислав Нушич от 1967 г. — единствено издание, на „Народна култура“. Купих го, 50 лв. (на разположение на кандидатки е, продавам го пак за 50 лв.). Четох с увлечение, но поради разликата в епохите до техническите защити стигнах сама. Престанах да вдигам на номера, които се появяват без име. Просто се окопах. И до днес имам тоя рефлекс, но бързо се вземам в ръце и отговарям на хората. Невинаги е необходимо, но поне не ми искат службица.

А след това той започва системно да закъснява. После даже да не се прибира. Вече сте на прага на откритието, че не просто работата е причина. Тук умните ми съвети свършват. Оправяйте се по женски — коя както може. И имайте предвид големия брой новоразвели се мъже във властта.

ОБЩИ СЪОБРАЖЕНИЯ

Имате шанс да запазите семейството си (ако все още желаете това), само в случай че сте в силна позиция:

- материално (станете по-богата от него или най-добре съсобственичка на неговите активи);
- властово (направете баща си фактор в партията, която ползва съпругът ви, за да влезе във властта);
- морално (намерете си млад любовник, преди съпругът да ви е сюрпризирал със своята изгора);
- психологически (правете вкъщи луди купони всеки път, когато той ще закъснее);
- емоционално (никога не показвайте, че се разстройвате от простотиите му).

Знам какво изпитание е това. Аз самата не го издържах. Но нямах този наръчник.

[1] Константин Константинов. — Бел.авт. ↑

[2] Стефан Лазаров Костов. — Бел.авт. ↑

[3] Основана от кан Кубер (брат на кан Аспарух) в 680 г. на територията на днешна Македония и приключила с обединението с голямата Дунавска България при кан Крум през 8-и век. — Бел.авт. ↑

[4] По време на Сръбско-българската война кореспондентът на немския в. „Кьолнише цайтунг“ пише: „На 6 ноември от цялото население на София само г-жа Екатерина Каравелова бе единственият мъж“. За да успокои града тогава, тя взема фойтона и обикаля сама из улиците. „Как можеш да вземеш колата, която всеки миг може да ми потрябва“, пита я разгневен Каравелов. „За бягство няма да ти потрябва“ — отговаря му тя спокойно. Екатерина не само не мисли за евакуация, но и се грижи за ранените войници. — Бел.авт. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.